

lloc, però reforçats els carlins amb noves forces, obligaren la guarnició a retirar-se, i calaren foc, de passada, a l'Hospital per tal d'impedir que servis de fortalesa als contraris. Cinc dies després, Ripoll era lliurat a les flames i l'Hospital saquejat i reduït a la situació més lamentable.

Poc temps després s'emprengué de nou la reedificació de l'Hospital. El pressupost per a posar-lo en condicions era de 2.000 lliures, i com que aleshores era impossible de comptar amb l'ajut dels veïns, enfeïnats tots en reedificar llurs cases, s'alienà la quasi totalitat dels béns que posseïa el dit Hospital.

Aquesta última reedificació ve consignada en l'última de les làpides, i diu:

LUCIDIOR SURGO AD NIHILUM BIS
MARTE REDACTA AUNO DUI
MDCCCXLVI ELISABETH II REGNANTE.

és a dir:

M'aixeco més bella, després d'haver estat enrunada dues vegades a causa de la guerra, regnant Isabel II en l'any del Senyor 1846.

A partir d'aquesta data s'han realitzat diverses millores, la principal de les quals ha estat la construcció d'un cos d'edifici al jardí per isolar els malalts contagiosos (1889).

* * *

LA CAPELLA

Poques dades tenim de la fundació de la capella anexas a l'Hospital, dita de la Mare de Déu de Gràcia: al llindar de la porta hi ha gravada la data 1626 entre dos galls, símbol de la vila, i així indica que en aquesta data s'hi practicaren obres de reconstrucció o reparació. En fer-se l'Hospital, s'habilità al peu de la capella un tros de terreny que fou beneït l'any 1593, per enterrar-hi els que morissin a l'Hospital. Demés, hi havia el costum de fer dir en la dita capella misses de cos present, als que morien a les masies dels afores de la vila i tenien de passar per allí en portar-los a llur darrera estada.

La capella ha sofert diverses modificacions en el seu interior: actualment és bastant espaiosa i

ben decorada, i conté un altar d'estil barroc amb un bell Jesucrist.

* * *

L'Hospital de Ripoll, si bé ric d'història, és més modest quant a possibles instal·lacions. A la planta baixa hi ha, a més del vestibul, una sala de visites, menjador, llar de foc, cuina i rebost, té sortida al jardí per esbarjo dels convalescents. Al jardí hi ha instal·lats els rentadors i també una petita cambra destinada a dipòsit de cadàvers.

Al primer pis hi ha les sales dels malalts; una de més espaiosa, capaç per a set llits, que comunica amb una altra capaç per a cinc, destinades a la secció d'homes. A l'altre cantó, hi ha la sala de dones, també amb set llits separats un de l'altre per mitjos timpanils. També hi ha, a la mateixa planta, una sala de contagiosos capaç per a tres llits. La cambra de bany té dues portes que comuniquen, respectivament, amb les dues seccions destinades a homes i dones. Aquest pis està voltat interiorment per una galeria coberta espaiosa i molt ben orientada. Comunica aquesta planta amb el cor de la capella.

Tenen cura d'aquest Hospital les Germanes Josefines, que ocupen la part superior de l'edifici.

El seu sosteniment es deu quasi totalment a l'Ajuntament, qui consigna al pressupost municipal la quantitat necessària, i destina un regidor a l'administració de l'hospital.

Heus aquí una estadística dels malalts ingressats durant l'últim quinquenni:

Any 1923:	38
" 1924:	30
" 1925:	34
" 1926:	29
" 1927:	27

Aquests malalts han causat moltes més estances que correntment, degut al fet que una gran part d'ells són paralítics, hemiplagis, atàxics, etc., és a dir: malalts més propis d'asil que no pas d'Hospital.

La direcció facultativa és portada a terme pel metge titular de la població.

Contigua a l'Hospital, hi ha una cambra de desinfeccions al servei de l'Hospital i del públic, molt ben dotada i d'excel·lent rendiment.